

A magyar nagyvadgazdálkodás jövőképe II.



Rakk Tamásnak az Erdészeti Lapok előző számában megjelent cikkével teljes mértékben egyet kell értenünk, hiszen az intenzív bérvadásztatás a zárt rendszerű vadgazdálkodásban (ZRV) – a vadaskertekben – kevesebb gonddal és biztosabban kalkulálható nyereséggel (vagy veszteséggel) valósítható meg.

Rakk Tamás jövőképe mellé azért egy római kettes jövőképet is érdemes lenne felvázolni, amely néhány száz hektáros, kis magán vadászterületeket jelent olyan több ezerhektáros szervezetben, ahol a vad elejtése, a rekordok hajszolása nem görcsös gazdálkodási feladat, hiszen egy vadásznak a vad etetése, megfigyelése, védelme, sőt a károsításának részbeni eltűrése is örömet jelenthet.

Kedvenc vadászkönyvem Szabolcs József „Apám és én száz éven át vadásztunk” című könyve, melyben az író-vadász a pár száz hektáros bérleményen megélt élményeit olyan csodásan írja le, hogy már csak reménykedhetünk abban, hátha lesz még egyszer olyan (vadász-) világ is, amikor nem kell kilóra mérnünk a szarvasvadászatot, hanem a saját gazdálkodás élménye is értéké válik.

A kis magán vadászterületeknek per-

sze már ma is több formája létezik. A legegyszerűbb az, ha valaki a saját földjén-erdejében vadászik, kialakítja a maga leseit, szóróit, vadföldjeit, és bérvadászati szerződést köt a vadászatra jogosulttal, aki viszont elvégzi a terület (vad) őrzését és a felügyeleti adminisztrációt is (beírókönyv, azonosító, vadgazd. terv stb.).

Gyakori az, hogy valamely erdőgaz-

daság vagy vadásztársaság a vadászterülete egy részét albérléssel adja kisebb társaságok részére, akik azután maguk között ezt is 1–200 hektáronként továbbosztják önállóan is vadászható biztonsági körzetekre.

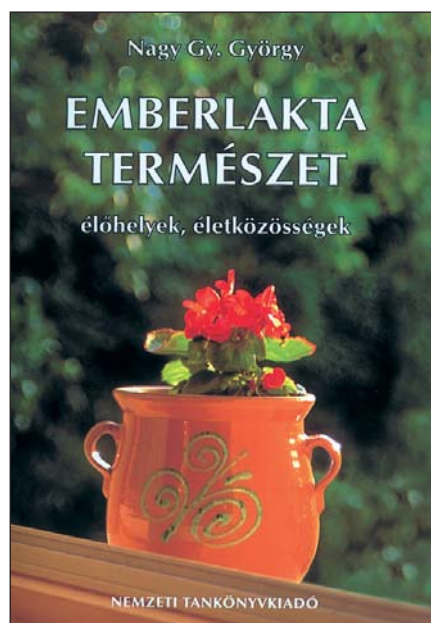
Egy esetleges új vagy módosított vadászati törvényben elsősorban a jegyzők szerepét kellene majd tisztázni, hiszen ma még a más földjét adják bérbe minden felügyelet, anyagi vagy más jogkövetkezmény nélkül.

Ha a jegyzőknek nem lehetne szerepe a bérbeadásban, akkor a földtulajdonosi érdekek jobban érvényesülhetnének, ha viszont csak a jegyző lenne jogosult a bérbeadásra, akkor erre világosabb jogszabályok kellenének. Pl.: az árverés kötelező kiírása stb.

Végül, még egy közös gondot, illetve érdeket szeretnék megemlíteni. Ez pedig az agrárgazdálkodás évről évre ismétlődő természetpusztítása az aratással és a betakarítással, amely egy kicsit olyan, mintha mi erdészek évről évre tarra vágnánk minden erdőt, és még fel is szántanánk a helyét, hogy lehetőleg minél több élőlény pusztuljon el.

Úgy gondolom, hogy az EU számunkra olyan utat fog kijelölni, amely a mezőgazdasági területek nagyobb arányú beerdősítését jelenti majd, és akkor a nagyvad is nagyobb életérhez jut, különösen a ma még alig erdőszült sík vidéki területeken.

Kép és szöveg: **Dr. Czerny Károly**



Emberlakta természet, élőhelyek, életközösségek

címen jelentette meg a Nemzeti Tankönyvkiadó Nagy Gy. György gyönyörű fotóival a kötetet. A fotókhoz írt szöveg olykor erőltetett, hiszen olyan kifejezések a képek, hogy különösebb magyarázatra nem szorulnának. Ha végiglapoztuk a könyvet, óhatatlanul megerősödik bennünk az érzés, hogy minden erőnkkel fékezzük a természetpusztító ember okozta folyamatokat.